

18. Lezen, luisteren of het zelf ervaren

Beschrijving

Toen mijn Friese overgrootmoeder, na een leven lang in Winschoten te hebben geleefd, naar Vlagtwedde emigreerde was ze met haar tweede man getrouwd, Beling. Hoewel hij strict genomen geen bloedverwant van mij was herinner ik me meer van hem dan van haar, want toen ik daar logeerde maakte hij een diepere indruk op mij dan zij. Ten eerste omdat hij verschrikkelijk veel rookte en daar ook een zeer pijnlijke dood door stierf, ondertussen gewoon doorrokend. Zou dat mij van het roken hebben afgehouden, zo'n aardige man, die mij leerde dat je beter een boterham met spek kunt eten of een appel dan gesuikerd snoep, want dat verzielt je gezonde eetlust (naar fatsoenlijk avondeten) en ruïneert je gebit (maar wie interesseert dat nog iets, dezer dagen)? Die mij op de mestvaalt naast de kersenboom liet klimmen om kersen te plukken en die direct op te eten zonder eerst te wassen, ooooh, gruwel!!!! (Wat zou de Dettolmaffia daar wel niet van gezegd hebben?!). De man die in zijn huis geen slaapkamers had maar bedstedes, waar ik dus ook nog in geslapen heb. Tjonge, 'oma vertelt' hoor, en ik heb nog geeneens kleinkinderen.

Wat ik maar zeggen wil is dat je leert van oudere generaties door met ze om te gaan en met ze te praten. Zien hoe iemand letterlijk langzaam aan het verdrinken is door longemfyseem en hoe dat je lijf en leven raakt is anders dan erover lezen in een biologieboek. Leren door ervaren, leren door doen, dat geeft lessen die je niet meer vergeet. Van mijn werktuigbouwstudie herinner ik me voornamelijk de bedrijfsbezoeken die we een week lang verplicht hadden, als voorbereiding op onze eigen loopbaan. De deur uit, dat maakt indruk!

Jarenlang heb ik advocaat willen worden nadat ik een procureur-generaal had geïnterviewd in opdracht van school. Ik had de man hoogst persoonlijk uit de telefoongids gevist en hij stond mij zeer vriendelijk te woord, ik was helemaal om. Dat soort opdrachten vormt je.

Als we nu eens wat minder tijd aan boeken en klassikale lessen besteden en meer tijd inruimen om kinderen te laten kiezen voor extra uitleg of verdieping (stel je voor dat ze een vak leuk vinden!) dan wel een uitje buiten de deur regelen naar bedrijf of verzorgingshuis en vooral: die stages door laten gaan. Docenten zijn meer dan wandelende informatiebronnen en opvoeders; het zijn ware organisatietalenten met veel levenservaring die ook een eigen verhaal hebben. Het zijn bij mij juist die achteloze opmerkingen die het best zijn blijven hangen, niet al die feitenkennis die ik er zelf uit de boeken in heb moeten stampen. Het onderwijs dat ik zelf op de basis- en middelbare school heb genoten was beslist inferieur aan dat van nu. En ik kan het weten, ik heb als leerling op vijf basis- en

middelbare scholen gezeten. Naar dat onderwijs wil je echt niet terug en iedereen die roept dat dat de goede tijden waren jagen mij de stuipen op het lijf. Wat een armoede was dat, toen.

Maar voor nu: kunnen we alsjeblieft die kinderachtige duizend-uren-ophok-norm halveren ten gunste van effectiever onderwijs, meer op maat en meer op de mens gericht?

Ik hoop dat de nieuwe kabinetsformatie straks woord houdt en het onderwijs het geld geeft waar we allemaal beter van worden.

Categorie

1. Onderwijs

Datum aangemaakt

15/06/2024

Auteur

willemijn